

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica quarta aduentus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

cerato ceco et debili q̄ z regis indignatio/
ne incurrerat: Liberato illuinoato z regi re/
coiliato p̄ benignissimū medicū filiū re/
gis q̄ et illi dedit strupū fortificatū z p̄/
seruatiū: qm̄ ille māsur? erat in regione
egrotatiua z piculosa: q̄ strupo si vouerit
vri: ab oi morbo z mortis piculo p̄sentabit
O q̄lis strup? O q̄mabil' medic? Ex/
pone z applica zc. Notandū tandē illud
Greg. Seipm̄ iterimit qui p̄cepta medi/
ci obseruare non vult.

Quinta quarta aduentus.

Hora est iam

zc. Gaudete in dño sp̄ Phil
iij. Surgite a somno vt gau/
deatis in dño. Notandū est aut̄ q̄ triplex
est gaudiū. Extremū: internū: z eternum
De p̄mo Job. xx. Gaudiū hypoerite in/
star p̄ucti. De scdo Esa. lxj. Gaudēs gau/
debo in dño: z exul. ania mea in deo meo
De tertio Jo. xvj. Gaudium vestz nemo
tollet a vobis.

Hora est iam zc.

Pro p̄mo. An auersio sit maḡ de ra/
tione pcti q̄ p̄uersio: Q̄, nō. qz si sic:
quō p̄nt pctā mō. Alia specie distingui: cū
auersio in oibz sit eiusdē rōnis. Contra.
Carētia rectitudinis in q̄ p̄sistit formāl' rō
pcti est inordinatio voluntas p̄ quā a fine
auertit. Rūdet Sco. i. ij. di. xxxv. Auersio
a fine vltimo potest intelligi dupl'r: fo.
maliter z virtual'. Formāl' aut̄ contrarie
vel negatiue. Contrarie: si voluntas nolit il
lū fine: et tale nolle est odire. Negatiue: si
nō velit cū deberet velle: et tale nō velle ē
omittere illud p̄ceptū. Diuiges dñm dñz
ruū zc. Virtual' aut̄ qm̄ aliqd est necessa/
riū ad p̄sequēdū finē vltimū: voluntas auer/
sa ab illo p̄ual' a fine auertit. P̄ua auer/
sio. i. formalis finē se ē eiusdē rōnis: nec in/
cludit formāl' in q̄libet pctō. Est em̄ odi/
um dei spectale pctm̄, et etiā omissio illi p̄/
cepti Diliges dñm deū tuuz. est etiā sp̄ale
pctm̄. Scda autē auersio. i. virtualis cōis
est oi pctō mortali: qz i oi tali voluntas ior/
dinate se bz resp̄ctū alicui? necessarij ad
finē. Vñ est aut̄ illō necessariū: Dico q̄ a
volūtate diuina p̄cipere nō ab alio syllo gi

imo pratico. Sic em̄ nō oportz q̄re mo/
rale p̄hoz doctrina. sed p̄cepta dei in scri/
ptura. Hec Sco. Pro sūdānto. Vñ
perāda ē multū pctōis fatustas relinq̄/
tis bonū infinitū p̄pter sensuales delicias
aut sp̄ales diuitias. imo qd̄ pct? ē ipm̄ deū
p̄sequēz p̄pter breuissimas vanitate. Nā vt
ait Arriger? Et iterū toto ch̄is crucifi/
git orbe. Et iterū patit̄ dira flagella deus
vix p̄ pctā ip̄oz. Quid igit faciendum
Audi Sene. ad Lu. Vicia sine mō sine fi
ne p̄sequē. Nā illis qz nec finis ē neqz mo/
dus. Et h̄ vtiqz qz a vero bono auertunt
Sed q̄stio ē An auersio zc. Dic rñ. vt s̄.
Et q̄ sequit̄ q̄ si relinq̄s dei p̄cepta a deo
te auertit z ad diabolu currz. tō rādē cū di/
abolo in ifernū deiciēz. Vñ Eccl. v. Ve
vob̄ ip̄ij qdē zc. In mal' iustione erit ps
via. et Esa. j. Ve gēti peccatrici. z Dat.
xj. Ve tibi corozaim zc. et Amos. v. Dic
dñs exercitū dñator: in oibz plateis plā/
ctus: et i cūctis q̄ foris sūt dicet ve ye. Fac
inuectiuas. O miseri pctōres recedite a di/
abolo z ad deū cōuertimī. Sagrite q̄ de
cetero ad diuioz mādatoz ipletionē: z sic
p̄fūdet̄ diabolu q̄ vos nitit̄ impedire. Fi
gura Aue. xxj. Cū Seon rex amorreozū
noller filios isrl' p̄mittere transire p̄ fines
vrbū suaz: filij isrl' irati dato plio z regē
obtinuerūt zc. Vnde. Sp̄ual' seon interp̄
taf elac? z sūt diabolu. Filij isrl' sunt fide
les volētes ire ad vitā repromissā: q̄ etiā
p̄mittūt nihil velle de rebz diaboli tāgere
Nō in baptismo renūciant op̄ibz factis auer/
sio nō obstante: diabolus cū exercitu ten
rationū conat̄ eos impedire z detinere ea
ptiuos. sed tunc ascendere oportet in iasa
qd̄ interp̄taf mandatū adimpletio: p̄ quā
notaf charitas. i. Tim. i. Finis p̄cepti est
charitas. Vbi em̄ p̄sternit̄ diabolu z exerci/
tus eius. Cassiodor? sup̄ ps̄. Charitas ē
mors criminū: vita pugnantium.

Pro scdo. Super euangelio hodie/
no duo sunt consideranda. scz inter/
rogatio ponderanda: et responsio memo/
randa. In hoc sermone de primo dicen/
dum: et de secūdo post meridiē. Sicut er/
go habetur in euangelio Joā. j. Dixerūt
iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuiti/
tas vt interrogarent eū. Tu quis es? He
lias es tu? Prop̄eta es tu? Et iterum.

Dominiça. III. Aduentus post

Quid es vt rñsum dem? hys q miserunt nos. Faciat qñs sibi hanc interrogatio- nem vt pñderet qñs sit: iust? an iniustus zc. Et pñpue tu quis es quantũ ad tripli- cem pñditione.

Primo qñtu ad pñditione naturalẽ

Scdo qñtu ad pñditione legalẽ.

Tertio qñtu ad pñditione moralẽ.

Primo qñtu ad pñditione naturalẽ. qñvics hõ es fragilis. iuxta illud. Est hõ res fra- gilis res durans tpe paruo. Est hõ res si- milis flori q̄ crescit in aruo. Considera igit̄ triplicẽ tui pñditione. Primo pñditione co- / poralis vilitat̄. Bern. Si diligẽt pñde- res qd̄ per os: qd̄ per nares: ceterosq̄ cor- poris meat̄ egredif: nunq̄ vili? sterq̄lini- um inuenisti. Et Greg. home. xij. Quã- / tũlibet auri z argenti monilib̄ circumdet: qñtũlibet pñciosis vestib̄ induat̄ caro: qd̄ est aliud q̄ caro Nolite q̄ attendere qd̄ ha- bet: s; qd̄ est. Mat. vind. gñ. in Tob. Sperma pu? / nũc lacus olẽs / post ver- / mib; eca in tumulto p q̄ dote supbit homo Scdo pñdera pñditione spũalis dignitat̄ qd̄ ad aiaz Aug. Nobilis creatura es aia q̄ ad dei visionẽ z fructione es ordinata. Jo Deut. xij. Aiaz tuã s; licite sua. et Mat. xvij. Quid pñdest hõ si mun. vni. lu. a. v. s. de. pariat. Tertio pñdera pñditione mise- / rabilis breuitat̄. Job. xij. Breues dies hois sunt. et Ja. iij. Que est em̄ vñavita. vapor e ad modicũ parens. et Sen. ad lu- cil. Punctũ est qd̄ viuim? z adhuc puncto- min? Scdo tu qñs es qñtu ad pñditione legalẽ. s; q̄ chñan? es obligat? ad rñdẽdũ d̄ lege chñi. Chñan? in quã a chñõ. z sic ob- ligat? ad imitatione chñi. Aug. lib. d̄ doc. chñiana. Et sacro vñctõis chñiano? voea- bulũ descẽdit: qd̄ pomẽ ille frustra sordẽt q̄ chñm minime imitat? Chñan? in quã z re- gnat? e cũ chñõ. z h̄ consolatiõis e. Vñ vere chñianis dicit illud Mat. xxv. Vos- s; fidete regnũ. Tertio tu qñs es qñtu ad pñditione moralẽ. qñ qñliter inclinãt? qñliter operãs z qd̄ intẽdes. Est q̄ pñsiderãda cõ- ditio inclinãtiõis / opatiõis / et itentiõis. Pñio pñditio iclinãtionis. siue illa iclinãtio sit ex cõplexiõne naturalĩ. siue ex assuefactio- ne. Mat. xij. Videte vosmet ipsos. Scdo pñditio opatiõis. Hier. ij. Vide vias tuas z i cõ. s; ito qd̄ feceris. Tertia pñditio itẽtõ-

tiõis q̄ sp̄ ordinãda est ad glĩam dei aliãs opatio nõ pot̄ esse meritoria. Greg. Dñe bonũ qd̄ agim? p̄ intentione ad celestia le- uem? Eredo siq̄s has interrogatiões fa- ceret ex corde. Tbi vere hũilitat̄ causã i; ueniret: q̄ qd̄ hũilitas p̄maxie est nre sa- luti necessãria. Bern. Scio nemine absq̄ sui cognitiõne saluã: de q̄ nimitz nre salu- tis hũilitas orit? Notate exẽplũ qd̄ narrat Holkor s; p̄ libũ Sap. de qdã rege q̄ nũ q̄ pñmisit sibi in alijs vastis sibi ministrari ni- si de luto fact̄. Cũ aut̄ a qdã familiari in- terrogaret / rñdit q̄ quis esset rex Sicilie: fuit tñ filius cuiusdã figuli. z vt h̄iet mco- / riã gener̄ sui ne p̄pter statũ regũ supbiret ordinauit q̄ sibi in vastis ficilib̄ seruiretur. Sic z vnũsq̄s debet pñsiderare vñ vene- rit. Bern. Considerã vñd̄ venis z erubescẽ.

Pro tertio. Audistis zc. Notate qm̄ soli hũiles exaltãdi s; i glĩa: hũilitas aut̄ vt dictũ est puenit ex cognitiõne sui. Vñ dete q̄ ne respectu pñij stat? sitis vt ceci. S; notate qd̄ h̄. xlix. dist. c. vl. Lecus nõ est ordinãdus: in q̄ signat q̄ cecus. i. igno- rans pñiã pñditione nõ est ordinand? i or- dinib; angelõz. Studeat? q̄ circavosmet / ipos vt qñs estis. addiscat̄. Nam sic dic- lex. Semp est bonuz addiscere. ff. de fidei- cõmissis. l. j. et. l. apud itilianũ. Et tibi h̄. Si haberẽ pedẽ in sepulcro adhuc vellem ad discere. et Seneca ait. q̄ nulla etas sera addiscendã. Studeat? q̄ qñs vt discat q̄- lis est z qualis debet esse. Lauete ne sitis. s; h̄es ceco q̄ vñd̄q̄ sordidat? scab; Circũ- datus draconib; nihil videt z iõ nõ curat. Expone zc. Notãdo illud Bern. Dulcẽ multa sciũt z seipos nesciũt.

Post meridiem.

Hora est iam
zẽ. Itẽz dico gaudete Phil. iij. Si surrexerit a sõno: itẽz dico gaudete. Baruch. v. Gaudẽtes i dei meõia. Hui? aut̄ gaudiũ triplex e vñlitas Pñma qñ p hõ sit fortior ad inimicũ ex- pugnadũ. Heemie. viij. Gaudiũ dñi e for- titudo nra. Scdo p hoc sit promptior ad bonũ operandũ. Ps. Seruite dño in leti- cia. Tertia p hoc sit dõ gratior ad deum